COUR DE JUSTICE

BENELUX

GERECHTSHOF

CONCLUSIE IN ZAAK C 2021-2-V

Benelux-Gerechtshof
Parket

Nr. C 2021-2-V
21 februari 2023

Conclusie van de Plaatsvervangend advocaat-generaal bij het Benelux-Gerechtshof
In de zaak van:

BV HE, vennootschap naar Belgisch recht, met zetel te 9300 AALST, Sint-Jobstraat 147, KBO nummer 0821.000.674
Verzoekster, eiseres in beroep voor wie optreedt Mr. Dirk Van Coppenolle, advocaat met kantoor te 3500 HASSELT, Genkersteenweg 302, waar verzoekster woonplaats kiest,

Tegen

Mr. Wim Nysmans met kantoor te 2340 Beerse, Bisschopslaan 31, in zijn hoedanigheid van curator over het faillissement van de heer Mohamed Ali Akin, wonende te 2300 Turnhout, Grote Markt 45 KBO 0501.422.001, failliet verklaard bij vonnis van 22 september 2020 van de ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout
Verweerder qq

De heer Mohamed Ali Akin, in eigen naam, RR 74.05.15-397.63, wonende te 2300 TURNHOUT, Grote markt 45
Verweerder

BV MA met zetel te 2300 TURNHOUT, Grote Markt 45 KBO 0898.733.803
Tussenkomende partij hebbende als raadsman Mr. Benny Backx, met kantoor te 2300 TURNHOUT, Campus Blairon 427.

I. Procedure voor het Hof

Met verzoekschrift neergelegd op 3 augustus 2022 ter griffie van het Benelux-gerechtshof stelt verzoekster in toepassing van artikel 9ter van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-gerechtshof een voorziening in tegen het arrest van 15 juni 2022 van de Tweede Kamer van het Benelux-gerechtshof.

II. Feiten en antecedenten van het geding

Mohamed Ali Akin diende op 4 maart 2019 als houder van een Benelux woord/beeldmerk, aangevraagd in 2009 en ingeschreven in 2010, een vordering tot doorhaling in van een verwarrend concurrerend gecombineerd woord-/beeldmerk, aangevraagd door BV HE op 20 oktober 2015 en ingeschreven op 19 januari 2016. Bij beslissing n°3000092 van 24 november 2020 oordeelt het Benelux-Bureau voor de Intellectuele eigendom dat er inderdaad, zoals door verzoeker aangevoerd, sprake is van verwarring bij het in aanmerking komend publiek en het beroep op nietigheid van het bestreden merk slaagt. De vordering tot nietigverklaring wordt dienvolgens toegewezen en de Benelux merkinschrijving met nummer 984901 doorgehaald.

BV HE tekende hoger beroep aan tegen deze beslissing en voerde onder andere aan dat, gezien Akin de vordering tot doorhaling indiende op 4 maart 2019 en hij op aangifte van faillissement bij vonnis van 22 september 2020 failliet werd verklaard, dit faillissement werd uitgesproken tijdens de periode waarin de vordering tot doorhaling aanhangig was en die procedure lopende was. Akin had, aldus BV HE, vanaf het faillissement geen hoedanigheid meer om op te treden ingevolge de toepassing van artikel XX 110§1 (Belgisch)Wetboek economisch recht (WER) waardoor de ingestelde doorhalingsprocedure in toepassing van artikel 2.30ter3a BVIE had moeten worden afgesloten.

Het Benelux-Gerechtshof, tweede kamer, volgt die redenering niet. Het hof wijst er op dat het vonnis van 22 september 2020 Akin failliet verklaart en Nysmans qq aanstelt als curator, en oordeelt dat Akin, ingevolge artikel XX 110§1 Belgisch WER, vanaf de dag van het vonnis van rechtswege het beheer over al zijn goederen had verloren evenals over de goederen die hij tijdens de procedure verkrijgt op grond van een oorzaak die het faillissement voorafgaat. Akin beschikt, aldus het hof, niet meer over de vereiste hoedanigheid om in eigen naam in de huidige procedure op te treden, maar Nysmans qq werd terecht betrokken in de huidige procedure en de procedure door BV HE kan tegen hem worden verder gezet. De vordering tot het afsluiten van de procedure wordt bij arrest van 15 juni 2022 ongegrond verklaard nu de hoedanigheid om in deze procedure op te treden berust bij Nysmans qq hetgeen ook de hoedanigheid betreft bedoeld in artikel 2.30ter3sub a BVIE. De bestreden beslissing wordt bevestigd.

Bij verzoekschrift van 3 augustus 2022 stelt BV HE tegen dit arrest een voorziening in op grond van artikel 9ter van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-gerechtshof en ontwikkelt daarin één middel waarin wordt aangevoerd dat de tweede kamer een verkeerde toepassing

heeft gemaakt van artikel 2.30ter,3sub a BVIE krachtens hetwelk de procedure moet worden afgesloten wanneer de indiener geen hoedanigheid meer heeft om op te kunnen treden. Nu de indiener, te weten Akin persoonlijk, ten gevolge van het faillissementsvonnis die hoedanigheid heeft verloren, had de tweede kamer moeten oordelen dat de procedure ab initio en van rechtswege was stopgezet vanaf de faillissementsdatum. BV HE verzoekt het arrest van de tweede kamer te vernietigen en voor recht te zeggen dat de doorhalingsprocedure op verzoek van de oorspronkelijke verzoeker Akin per 22 september 2020 was stopgezet.

III. Beoordeling

A) Ontvankelijkheid

De voorziening die steunt op artikel 9ter kan slechts betrekking hebben op rechtsvragen. Het betreft immers een "cassatieberoep" waarbij de Eerste kamer nagaat of het oordeel van de tweede kamer blijk geeft van een juiste rechtsopvatting zonder dat de Eerste kamer in beginsel het domein van de feiten betreedt[1]. Luidens artikel 5.1 lid 2 van het Reglement op de procesvoering vernietigt de Eerste kamer uitspraken wegens schending van het recht en bevat het verzoekschrift, krachtens artikel 5.2 van dit Reglement, de uiteenzetting van de middelen en zijn conclusie.

Verzoekster voert in haar tijdig[2] ingestelde voorziening een schending aan van artikel 2.30ter, lid 3 a BVIE. De voorziening komt ontvankelijk voor, hetgeen door partijen overigens niet wordt betwist.

B) Ten gronde

1. Uit de stukken waarop mag worden acht geslagen blijkt dat Mohamed Ali Akin een administratieve "doorhalings" procedure instelde, zoals voorzien in hoofdstuk 6*ter* BVIE waar deze procedure wordt benoemd als procedure tot nietigverklaring of vervallenverklaring bij het Bureau (BBIE).
De mogelijkheid dat voor het BBIE de nietigverklaring van een ingeschreven merk kan worden gevorderd, staat naast de mogelijkheid om de nietigheid voor de bevoegde rechter in te roepen. Deze relatief eenvoudige procedure biedt vooral een meerwaarde in de gevallen waarin (nog) geen conflict over het gebruik van een merk bestaat maar een derde er niettemin belang bij heeft een bepaalde inschrijving uit het register verwijderd te krijgen.[3]

---

[1] Benelux Pb. 2012/2, p.27.
[2] Overeenkomstig artikel 5.3.1 van het reglement op de procesvoering, binnen de twee maanden vanaf de verzending van het afschrift van de bestreden beslissing.
[3] Wetsontwerp houdend instemming met het protocol houdende wijziging van het Benelux-Verdrag inzake de intellectuele eigendom(merken en tekeningen of modellen) wat betreft de oppositie en de invoering van een administratieve procedure tot nietigverklaring of vervallenverklaring van merken, Kamer van Volksvertegenwoordigers, Doc.54-1862/001, p.5-6.

Het verloop van deze administratieve procedure wordt geregeld in artikel 2.30*ter* BVIE dat in zijn tweede lid de schorsingsgronden van de procedure opsomt en in het derde lid de gronden waardoor de procedure moet worden afgesloten. Verzoekster steunt zich op de afsluitingsgrond zoals bepaald in het derde lid sub a., meer bepaald het verlies van de hoedanigheid om te kunnen optreden als indiener.

Bij de invoering van het BVIE, dat dateert van 25 februari 2005 en de Benelux-wetgeving met betrekking tot merken, tekeningen en modellen samenbracht in één tekst bestond de aan de orde zijnde administratieve procedure tot doorhaling – en aldus ook artikel 2.30*ter* BVIE – nog niet. Deze procedure en het te dezen relevant artikel 2.30*ter*,3,a werd pas ingevoerd door een protocol van 16 december 2014 tot wijziging van het BVIE[4] en sloot aan bij de reeds bekende oppositieprocedure[5], inzonderheid voor wat betreft de gronden voor afsluiting van de procedure[6]. In de toelichting van het Benelux-Bureau[7], noch in de schaarse doctrine in verband met dit onderwerp[8] wordt ingegaan op het concept van "verlies van hoedanigheid" in de oppositie- en doorhalingsprocedures. Het Benelux-recht *an sich* schept dus geen duidelijkheid omtrent de situatie van een faillissement van de indienende merkhouder en het als gevolg daarvan al dan niet stopzetten van de procedure bij gebrek aan hoedanigheid.

2. Om op toelaatbare wijze in rechte te kunnen optreden en een discussie ten gronde te kunnen voeren moet - naar het zoals aangenomen toepasselijk Belgisch recht – een partij naast een reeds verkregen en dadelijk belang, ook hoedanigheid hebben[9]. Het recht om in rechte op te treden is in beginsel een persoonlijk recht,[10] waarbij degene die optreedt in rechte moet handelen als titularis van een recht. Er moet dus een wezenlijke band bestaan tussen de procespartij en het betwiste materieel recht. Het is in beginsel enkel de houder van die materiële aanspraken die de vereiste hoedanigheid heeft om in rechte

---

[4] *Benelux Publicatieblad*, jaargang 2014, nr. 7, 46, https://www.benelux.int/files/1914/1890/0626/Publicatieblad_2014-7_NL.pdf. Zie: https://news.belgium.be/nl/protocol-met-wijziging-van-benelux-verdrag-over-intellectuele-eigendom-wat-betreft-de; F. Gotzen en M.-C. Janssens, *Europees en Benelux merkenrecht*, Brussel, Intersentia, 2016, 304. Het protocol trad in werking op 1 juni 2018.

[5] Zie voor België: Wetsontwerp houdende instemming met het Protocol houdende wijziging van het Benelux-Verdrag inzake de intellectuele eigendom (merken en tekeningen of modellen), wat betreft de oppositie en de invoering van een administratieve procedure tot nietigverklaring of vervallenverklaring van merken, gedaan te Brussel op 16 december 2014, *Parl.St.* Kamer, 2015-16, doc 54, nr. 1862/001, 6 en 9. Zie voor Nederland: Brief van de minister van buitenlandse zaken aan de Voorzitters van de eerste en van de tweede Kamer der Staten-Generaal van 6 september 2017, vergaderjaar 2016-17, nr. 34 778, nr. 1.

[6] Wetsontwerp houdende instemming met het Protocol houdende wijziging van het Benelux-Verdrag inzake de intellectuele eigendom (merken en tekeningen of modellen), wat betreft de oppositie en de invoering van een administratieve procedure tot nietigverklaring of vervallenverklaring van merken, gedaan te Brussel op 16 december 2014, *Parl.St.* Kamer, 2015-16, doc 54, nr. 1862/001, 9.

[7] https://www.boip.int/uploads/inline/toelichting.pdf.

[8] A. Tsoutsanis, "Commentaar op art. 2.30*ter* BVIE, Verloop van de procedure" in *Tekst en Commentaar IE*, Kluwer, 2022, nr. 3 en 3.a.

[9] Artikelen 17 en 18 Gerechtelijk wetboek.

[10] Cass.4 oktober 2000, AR P.00.0653.F, AC 2000, nr.55.

op te treden. Indien de vereiste hoedanigheid niet aanwezig is zal de vordering niet toelaatbaar worden verklaard. Deze regel kent een algemeen karakter[11] en is overeenkomstig artikel 2 Gerechtelijk wetboek van toepassing op alle rechtsplegingen wanneer deze niet worden geregeld door niet uitdrukkelijk opgeheven wetsbepalingen of rechtsbeginselen die onverenigbaar zijn met de toepassing van de bepalingen van het Gerechtelijk wetboek.[12]

Hoewel het vaak zo zal zijn dat de persoon die in rechte optreedt tevens de titularis van het ingeroepen materieel recht is, kunnen zich ook situaties voordoen waarin de materiële procespartij niet zelf het vorderingsrecht mag, kan of wil uitoefenen[13]. In die gevallen zal er in rechte een formele procespartij optreden die *qualitate qua* verschijnt ingevolge een wettelijke, gerechtelijke of conventionele vertegenwoordiging. De wettelijk vereiste hoedanigheid om in rechte te kunnen optreden moet immers behouden blijven gedurende de volledige procedure. Ingeval van verlies van hoedanigheid moet hetzij de procedure worden stopgezet, hetzij worden verder gezet door de daartoe aangewezen persoon. Aan deze persoon wordt het vermogen toevertrouwd om de rechten waarvan een persoon voorhoudt titularis te zijn in rechte uit te oefenen. Hij krijgt de bevoegdheid om de procedure te voeren met betrekking tot een recht dat blijft toebehoren aan de materiële procespartij.

3. Het middel van verzoekster houdt verband met deze principes. Zij voert immers aan dat de gefailleerde vanaf de datum van het faillissementsvonnis de hoedanigheid had verloren om in rechte op te treden en de procedure dienvolgens onmiddellijk, ab initio en van rechtswege had moeten worden stopgezet en dit ongeacht of de curator al dan niet het geding had hervat of in de procedure was tussengekomen.

De tweede kamer, die dit standpunt niet volgt, verwijst in zijn arrest naar de artikelen XX.110 en XX.119 van het Belgisch wetboek economisch recht(WER) inzake het faillissement. Waar de toepasselijkheid van artikel XX.119 WER kan worden betwist[14] nu het te dezen niet gaat over een geding waarin een vordering tot betaling is gericht tegen de gefailleerde en waarvoor een aangifte van schuldvordering kan worden gedaan in het faillissement, maar het een vordering van de gefailleerde zelf betreft tot doorhaling van een verwarrend concurrerend merk en het dus geen passiefbestanddeel maar een (potentieel) actief bestanddeel van de zich (later) vormende faillissementsboedel betreft, is de verwijzing naar artikel XX.110, § 1, WER wel relevant. Krachtens deze bepaling verliest de gefailleerde inderdaad zoals verzoekster stelt, vanaf de dag van het vonnis van de faillietverklaring van rechtswege

---

[11] P.Vanlersberghe, "Art. 17 Ger.W." in Gerechtelijk recht. Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, *OGR* afl.55, p.4.
[12] P.Vanlersberghe, "Art. 17 Ger.W." in Gerechtelijk recht. Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, *OGR* afl.55, p.6.
[13] P.Taelman, *Het gezag van het rechterlijk gewijsde – een begrippenstudie*, Antwerpen, Kluwer, 2001, p.237.
[14] Zie D.De Marez en C.Stragier, *Boek XX, Een commentaar bij het nieuwe insolventierecht*, Die Keure, 2018, 263.

het beheer over zijn goederen en over de goederen die hij via procedure verkrijgt op grond van een oorzaak die het faillissement voorafgaat.

De faillissementsprocedure strekt er krachtens artikel XX.98 WER toe het vermogen van de schuldenaar onder de bevoegdheid van een curator te plaatsen die ermee belast is dit vermogen van de gefailleerde te beheren en te vereffenen en de opbrengst ervan te verdelen onder de schuldeisers. De aanstelling van die curator gebeurt overeenkomstig artikel XX.104, eerste lid, WER in het vonnis van faillietverklaring waarna de curator overeenkomstig artikel XX.132 WER dadelijk zijn taak op zich neemt, nadat hij de aanvaarding van zijn ambt heeft bevestigd.

Vanaf die aanvaarding van het ambt beheert de curator het vermogen van de gefailleerde. De curator voert hierbij een bewind omdat hij zich uitsluitend op een object richt, namelijk het onder bewind gestelde vermogen.[15] Hij treedt dus niet op in eigen naam, noch in naam van de vermogensgerechtigde maar treedt als beheerder van de failliete boedel, *qualitate qua* op, handelend in zijn hoedanigheid als curator.[16]

4. Toegepast op de zaak die voorligt houdt dit in dat Mohamed Ali Akin als merkhouder op datum van het inleiden van de eis de vereiste hoedanigheid bezat om het verzoek tot doorhaling te doen, maar hij ingevolge het tussengekomen faillissementsvonnis werd beperkt in zijn handelingsbekwaamheid voor wat betreft de activiteiten waarop het faillissement betrekking heeft en hij zelf de vermogensrechtelijke rechtsvorderingen niet meer verder kan behartigen, nu hij ingevolge het faillissement de hoedanigheid hiertoe heeft verloren en hij dus niet langer voldoet aan de vereiste zoals bepaald in artikel 17 Gerechtelijk wetboek. Hij verliest door het faillissement weliswaar niet het recht op het merk[17], maar beschikt niet langer over de vereiste hoedanigheid om de naleving van dit subjectief recht in rechte af te dwingen. De gefailleerde verdwijnt dus niet uit de procesverhouding en blijft in die zin materiële procespartij, maar hij verdwijnt wel als formele procespartij die deelneemt aan het geding en onder wiens naam het geding wordt gevoerd[18]. Vanaf de datum van het faillissementsvonnis wordt hij van rechtswege vervangen door de curator die, niet als titularis van het subjectief recht, maar als formele procespartij optreedt[19] om de vermogensrechtelijke rechtsvorderingen te behartigen die in de boedel

---

[15] A. Bossuyt "De noodzakelijke partij in het economisch recht", *P&B* 2013 (176) 176, zie ook p. 179 e.v.
[16] H. Braeckmans et al., *Gerechtelijk akkoord en faillissement*, II.D.20bis, Mechelen, Kluwer, 2009, p. 8
[17] I.Verougstraete (ed) *Manuel de l'insolvabilité de l'entreprise*, WoltersKluwer, 2019, 956.
[18] P.Taelman, *Het gezag van het rechterlijk gewijsde – een begrippenstudie*, Antwerpen, Kluwer, 2001, p.237.
[19] Zie ook: Van den Bergh en Sobrie benadrukken dat het optreden van de curator *qualitate qua* op de bijzondere hoedanigheid wijst waarin de (*formele*) procespartij optreedt en erop duidt dat de hoedanigheid van de *formele* en materiële procespartij niet samenvallen. De bestaande formele gedingpartij handelt in die hypothese volgens hen niet volgens een eigen recht: zij treedt op in eigen naam, maar voor rekening van de materiële procespartij, die titularis is van het recht dat centraal staat in het geding of waarover de betwisting handelt (B. VAN DEN BERGH en S. SOBRIE, "Wie zal dat betalen...?" in *De rechtspleging ont(k)leed*, Mechelen, Kluwer, 2021, 17, nr. 16); Zie ook P.Taelman, *Het gezag van het rechterlijk gewijsde – een begrippenstudie*, Antwerpen, Kluwer, 2001, p.237.

vallen[20]. Gezien de vereiste wettelijke hoedanigheid aldus wordt behouden gedurende de volledige procedure is er geen aanleiding tot het stopzetten van die procedure.

Hieruit volgt dat het middel, dat aanvoert dat de administratieve procedure voor het BBIE krachtens artikel 2.30*ter*,*3*a., BVIE verplicht van rechtswege en ab initio had moeten worden stopgezet, en dit onafgezien van het feit of er al dan niet een hervatting van het geding plaatsvond door de curator, omdat de aanvrager in de loop van de procedure failliet was verklaard en aldus geen 'hoedanigheid' meer had om de procedure te voeren, niet kan worden aangenomen.

5. Louter volledigheidshalve, nu verzoekster zelf de relevantie verwerpt van een eventuele gedinghervatting dan wel tussenkomst door de curator in de procedure, kan er worden op gewezen dat zowel in rechtspraak[21] als in rechtsleer[22] algemeen wordt aanvaard dat een hervatting van het geding in een situatie zoals te dezen van toepassing, niet nodig is omdat hier geen sprake is van rechtsopvolging maar van een verandering van *dominus litis*. Er dient enkel kennis te worden gegeven van deze verandering omdat zonder kennisgeving de procedurele rechtsverhoudingen geacht worden nog steeds overeen te stemmen met de werkelijke rechtsverhoudingen[23]. Deze kennisgeving kan eenvoudig gebeuren via conclusie[24] of via een brief naar de griffie waar het geding hangende is.

Die kennisgeving is evenwel slechts verplicht tot het moment waarop de debatten gesloten worden verklaard. In dit verband kan er, net zoals in de memorie van antwoord, op worden gewezen dat uit de stukken waarop mag worden acht geslagen blijkt dat het faillissementsvonnis tussenkwam op een ogenblik dat de administratieve fase was afgerond en de mogelijkheid voor partijen om standpunten uit te wisselen was afgesloten, waarna enkel werd gewacht op een uitspraak. Gezien de aanstelling als curator niet retroactief werkt[25], het beoordelen van de vereiste hoedanigheid gebeurt op het ogenblik

---

[20] D. Vreven, "De bevoegdheid van de vereffenaar om in rechte op te treden", *TBBR* 1999, 568

[21] Brussel 14 april 2000, *JDSC* 2002, 131, noot C. Bertsch en *Rev.prat.soc.* 2000, 362; Brussel 24 februari 2000, *AJT* 2000, 238; Brussel 7 november 1997, *AJT* 1998-99, 15; Luik 18 maart 1994, *JLMB* 1994, 1044; Antwerpen 22 november 1984, *RW* 1985-86, 47; Rb. Namen (beslagrechter) 15 oktober 1992, *RRD* 1983, 161.
Zie ook Cass. 5 februari 1985, AR 8268, Arr.Cass.1984-85, nr.330 (inzake de *vervanging* van de curator in de loop van een geding).

[22] B. Allemeersch en K. Wagner, "Stand van zaken en actuele ontwikkelingen inzake het geding", *RW* 2003-04, (1121) 1138, nr. 40 en voetnoot 143; S. CNUDDE, "Tussengeschillen in verband met de onderbreking van de procedure: de hervatting van het geding" in *Burgerlijk Procesrecht*, Mechelen, Kluwer, 2021, p. 7, nr. 29049; P. Coppens en F. T'Kint, "Examen de jurisprudence (1991 à 1996) Les faillites, les concordats et les privilèges", *RCJB* 1997, (149) 219; A. Fettweis, *Manuel de procédure civile*, Luik, Faculté de droit Liège, 1987, 453, nr. 661; H. Geinger, P. Colle en C. Van Buggenhout, "Overzicht van rechtspraak 1975-1989 Het faillissement en het gerechtelijk akkoord", *TPR* 1991, (407) 628-629, nr. 310; B. Vander Meulen, *Praktische gids voor Faillissementscuratoren*, 2021, 362; J. Van Ryn en J. Heenen, *Principes de droit commercial*, Brussel, Bruylant, 1965, 235, voetnoot 1.

[23] S. Sobrie, *Procederen qualitate qua*, Brussel, Intersentia, 2016, 322.

[24] S. Sobrie, *Procederen qualitate qua*, Brussel, Intersentia, 2016, 330.

[25] S. Sobrie, *Procederen qualitate qua*, Brussel, Intersentia, 2016, 317.

van het stellen van de litigieuze proceshandeling[26], te dezen de noodzakelijke proceshandelingen reeds waren gesteld door de gefailleerde op een ogenblik dat hij nog proceshoedanigheid had[27] en de procedurele verhoudingen tijdens het beraad als het ware worden gebetonneerd omdat een kennisgeving na sluiting van de debatten er niet meer toe leidt de procedurele verhoudingen in lijn te brengen met de werkelijkheid,[28] diende de curator, die pas in het geding kwam na het sluiten van de debatten, geen kennisgeving meer te doen van zijn optreden als formele procespartij voor de failliete boedel.

Bovendien moet een onderscheid worden gemaakt tussen de afwezigheid van hoedanigheid, wat leidt tot een niet-toelaatbare vordering, en de afwezigheid van een vermelding van hoedanigheid, wat ingevolge artikel 861 Gerechtelijk wetboek enkel tot de nietigheid kan leiden indien degene die deze exceptie opwerpt belangenschade aantoont. Te dezen betwist verzoekster niet dat mr.Nysmans in het faillissementsvonnis van 22 september 2020 werd aangesteld als curator over het faillissement van Mohamed Ali Akın en dus de vereiste hoedanigheid bezat om in rechte op te treden. In zoverre verzoekster aanvoert dat de curator op generlei wijze is tussengekomen in de procedure, zonder hieraan een rechtsgevolg te verbinden en dus zonder aan te voeren dat dit haar belangen heeft geschaad komt het middel niet ontvankelijk voor.

IV. Conclusie

De conclusie strekt tot de verwerping van het beroep

Brussel, 27 februari 2023

De Plaatsvervangend Advocaat-generaal

Ria Mortier

[26] Cass.4 oktober 2000, AR P.00.0652.F, AC 2000, nr.515.

[27] S. Sobrie, *Procederen qualitate qua*, Brussel, Intersentia, 2016, 317.

[28] Verslag Koninklijk Commissaris Ch. Van Reepinghen bij het ontwerp tot invoering van het Gerechtelijk wetboek, *Parl.St.Senaat,* 1963-64, 200.S. Sobrie, *Procederen qualitate qua*, Brussel, Intersentia, 2016, 326.